



Христос навчає нас бути милосерднішими до ближніх. І під страхом кари говорить про останній день: "Прийдіть, благословенні Отця Мого, візьміть у спадщину Царство, що було приготоване вам від створення світу. Бо Я голодував, і ви дали Мені їсти, мав спрагу ш ви Мене напоїли ..." (Мт.25,34-35). І навпаки мовить до невірних: "Йдіть від Мене геть, прокляті, в вогонь вічний, приготований дияволу й ангелам його, бо голодував Я і ви не дали Мені їсти; мав спрагу, і ви Мене не напоїли ...недужий і в тюрмі, і не навідались до Мене" (Мт. 25,34-35.41).

Як уникнути кари?

Збірка сім слів, які авва Мойсей надіслав до авви Поймена. Хто їх дотримається, той збереже себе від кари.

- Старець Мойсей сказав, що людина по відношенні до свого приятеля повинна бути як мертва. А вмерти по відношенні до свого приятеля означає не осуджувати його в жодній справі.
- Сказав також, що людина, перед тим як покине тіло, повинна умертвити в собі все, що зле, щоб не кривдити жодної людини.
- Сказав також: "Якщо людина не буде переконана в своєму серці, що є грішна, Бог не вислухає її. Брат запитав його: "Що означає "бути переконаним в своєму серці, що є грішним?" Старець відповів: "Якщо хтось несе свої гріхи, не зауважує гріхів свого ближнього".
- Старець також сказав: "Якщо чин не згоджується з молитвою, даремно трудиться людина". Брат запитав: "На чому полягає згідність чину з молитвою?" Старець відповів: "Коли ми молячись про щось, самі того вже не чиним. Якщо людина позбудиться своєї волі, тоді Бог дозволяє себе переблагати і вислуховує його молитви". Брат запитав: "Що підтримує людину в кожній її праці?" Старець відповів: "Бог є тим, котрий підтримує. Написано: "Бог є для нас притулком і міццю і підпорою у всіх досвідченнях, котрі нас зустрічають".
- Брат запитав: "Які наслідки чвань і постів, котрі чинить людина?" Старець відповів: "За їх допомогою душа стає покірною. Написано: "Зглянься на покору мою і на труд мій і відпусти всі гріхи мої". Якщо душа підіймає цей труд, Бог з погляду на нього змилюється над нею".

Господи, допоможи нам бути плідними на вічність.

"Я вибираю Небо!"

З любов'ю та даром молитви, с. Бригіда OSB

Любі! Хочу поділитися з вами матеріалом, який зачерпнула з життя отців пустині. Часто сягаю в це джерело духовності і мудрості та знаходжу відповіді на багато питань, які мене нуртують і втілюю в життя певні елементи, які вважаю за найважливіші, а саме жаль, скруха, любов, покора, пам'ять про смерть...

Це все дає силу не знеохочуватися. Щоб ми робили якби сьогодні мали відійти до вічності, щоб бути з Богом, – робили б все добре, бо це в останній раз, щоб подобатися Богу.



Про життя пустельників

Якось зібралися пустельники мудрі і повні Духа, і запитували себе навзаєм, про те чого кожний з них доконав в своїй келії і як вправлявся у аскезі: якої, між іншим, стосується духовної чесноти.

Перший, найстарший серед них, сказав: "Я, брати, як тільки розпочав споглядальне життя, цілковито перекреслив самого себе з огляду на зовнішні речі роздумуючи про те, що є написано: Розірвемо їх пута і скинемо з себе їх ярмо. І збудував

якби мир між моєю душею, а речами тілесними, кажучи собі в думці, що як той, який є за муром, не бачить того, що є поза ним, але дивись на себе, виглядаючи надію Господа, а злі пожадливісті вважай як за зміїне плем'я. Коли побачу, що народжуються в моєму серці, виступаю проти них з погрозами і висушую їх. І не стомлююсь ніколи в боротьбі проти тіла і проти душі, щоб ніколи не чинити нічого злого".

Другий сказав: "Промовив самому собі, відколи відрікся від світу: "Сьогодні народився, сьогодні почав служити Богу, сьогодні почав жити як пришелець. Так живу щоденно як чужий, який завтра має вирушити. І щоденно так налаштовую самого себе".

Третій сказав: "Я від ранку підношу думку до Господа мого і припадаю перед Ним, і падаю на лице визнаючи мої провини. Далі сходжу, щоб ушанувати святих ангелів Господніх, і взиваю їх, щоб благали Бога за мене і за все створіння. Коли це все виконаю, сходжу до вітхлані, так як це чинять жиди, які йдуть розривати шати і виливати сльози за нещастя їх отців. Подібно і я дивлюсь до долу на мої члени піддані терпінню і плачу з тими хто плаче".

Ще інший сказав: "Ви отці, поступаєте в небесний спосіб і осягнули небесний спосіб мислення. І нічого в цьому дивного. Бачу, що ви є досконалі дякуючи вчинкам і що йдете за Тим, що є в горі. Що ж я скажу, як не те, що піднімаєтесь в думках ваших і дивною міццю відриваєтесь від землі стаючи цілковито чужими. Не помилюся, якщо назву вас ангелами, які живуть на землі, або людьми небесними. Я проте, дивлячись на мої гріхи, вважаю себе негідним такого хору. Куди тільки не піду, бачу, як мої гріхи мене випереджають і сам себе наказую на глибину пекла, кажучи: "Перебувай з тими, котрих є гідним. Незадовго будеш осуджений на те, щоб бути з ними". Бачу в цьому, отці, зойки і сльози, яких ніхто не може описати, бачу, як одні скрегочуть зубами, інші тремтять всім тілом, інші дрижать від стіп до голови. Тоді кидаюся на землю, посипаю себе порошком і благаю Бога, щоб не дав мені зазнати цього нещастя. Бачу теж море вогню збуджене, без кінця піднімається і ричить так, що рик вогню сягає неба. А в це страшне море вкинена незлічена кількість людей через злих ангелів і заводять вони, і ніхто ніколи на землі не чув такого завиття і таких голосів. Горять вони як сухе гілля. І бачать вони, як милість Божа від них віддалилася з приводу їх гріхів. Тоді оплакують вони рід людський, котрий має відвагу займатися своїми справами, в той час коли такі нещастя зберігаються для світу!

До думки про це змушую мій розум вправляючи його в жалі, про який говорить Господь, роздумуючи над словами Св. Письма: "А мої сльози стали для мене хлібом в день і в ночі".

Ось думки гідні пам'яті мудрих отців, які живуть духом. Щоб і ми пройшли життя гідне спогаду і опису, щоб стали бездоганні і подобалися Богу, бо Йому належить слава на віки вічні. Амінь.

Сестра в Христі OSB.

Христос Воскрес!

Любі! До вашої уваги ще одна історія з життя отців пустелі...

Якщо нам потрібна особлива благодать в якійсь важливій справі, як бачимо з цієї історії Господь її дає на благо душ...

Старець розповів таку історію з життя певного єпископа, щоб ми слухаючи про нього зміцнили свою довіру і стали більш ревними в службі Божій, що веде до спасіння.

Розповів про певного єпископа, який жив серед нас, що він сам розповідав про цей випадок: "Були серед світських жінок дві християнки, які ніби погано поводитись. Коли про це донесли для єпископа, він дуже це пережив. Боячись, щоб випадково й інші не були такими, звернувся в молитві до Бога просячи, щоб Він виявив йому це. Вимолвив собі цю благодать. Коли дійсно після святого і пробуджуючого до страху освячення, певні вірні підходили, щоб прийняти Святі Тайни, він дивлячись на обличчя спостерігав душі і гріхи, яких кожна з них поповнила. Обличчя грішників бачив чорними. Деякі з них мали обличчя наче спалені жаром, а очі зачервоніли і кров'яністі. Інші мали натомість обличчя світлі, а одяг білосніжний. Коли одні приймали Тіло Господнє, горіли і згорали. В інших ніби народжувалось світло і виходячи з уст освітлювало все їхнє тіло. Були серед них ті, які живуть життям пустельників, і ті, які живуть у подружжі. Всіх їх бачив в цей спосіб.

Нарешті звернув в сторону жінок і їм також особисто почав уділяти Святого Причастя, щоб дізнатись, який є стан їх душ. Побачив також, що їх обличчя є чорні або ж червоні, кроваві або білі. Наблизились серед них також і ті дві жінки, котрі були оскаржені перед цим єпископом і з приводу яких дійшов до такого стану молитви і пізнання серця. Побачив, що коли приступали до Святих Тайн, обличчя мали світлі і преподобні і одягнені в сніжнобілі шати. Коли вже прийняли Таємницю Христа, стали ніби освітлені світлом. Єпископ знову почав молитись як і попередньо і просив Бога, щоб міг зрозуміти значення того, що йому було об'явлене. Підійшов до нього Господній ангел і порадив йому запитати про особливі справи. Святий єпископ одразу запитав про ті дві жінки, чи перше оскаржене було правдиве, чи фальшиве. Ангел підтвердив, що це, що про них сказали було правдиве. Єпископ сказав тоді до ангела: "То чому їх обличчя були розпромінені, коли приймали Тіло Христа? Чому мали білі шати і було від них світло і то велике?" Ангел відповів: "Тому, що, обміркувавши свою поведінку, через жаль, сльози, милостиню давану вбогим відвернулись від неї. Дякуючи сповіді заслужили, щоб бути зарахованими до числа святих. Прирекли, що в майбутньому ніколи не потраплять в те зло, якщо заслужать на пробачення попередніх падінь. З цієї причини заслужили на Божу перемену. Були їм пробачені попередні гріхи і живуть відтоді тверезо, побожно і справедливо".

Єпископ сказав, що дивується він не тільки через перемену цих жінок, бо часто зустрічав такі ситуації, але з Божого дару. Бог не тільки не дав їх на муки, але обдарував їх такою великою благодаттю. Ангел сказав йому на це: "Як людина слушно дивується цьому. Але Бог, Господь наш і ваш, в своїй натурі є добрий і милосердний, не тільки не дозволяє, щоб ті, які відвертаються від власних провин і покутують звертаються до Нього, йшли на муки, але гамає свій гнів щодо них і чинить їх гідними нагороди. Так Бог полубив світ, що Сина свого Єдинородного дав за нього. Він помер за людей, коли ті були грішниками. Чи ж тим більше не звільнить від кари тих, котрі стали домашніми і чинять покуту за те, що вчинили. Для них дозволить користуватись з добра, котре сам приготував. Знай про це, що жодна провина людей не є більшою ніж Боже Милосердя. Аби тільки, покутуючи, добрими вчинками змили те зло, яке перед цим вчинили. Бог є милосердний і знає слабкість людського роду, знає силу всього зла, знає міць і підступ диявола і тому людям, які впали в гріх пробачає як своїм дітям. Вирозумілий для них. Для тих, які навертаються і благають про Його милосердя, як для слабких. Натомість звільняє їх від того, що їх мучить і уділяє їм добро, яке приготовлене для справедливих".

Єпископ сказав до ангела: "Благаю тебе, поясни мені різний вигляд обличчя. Які гріхи кожен з цих людей поповнив, щоб знаючи і це мав повне розпізнання". Ангел відповів: "Ті, котрі мали обличчя ясні і радісні, живуть стримано, справедливо і в чистоті. Вони також скромні, співчують для інших і милосердні. Ті в котрих обличчя чорні, чинять гріхи нечисті і піддаються пожадливісті, віддаються також всім іншим переступам і гріхам. Ті, котрих бачив ніби в крові і червоних, є злосливі і несправедливі, мають впоодобання в наклепах, блюзнірствах, зрадники і вбивці". Ангел продовжував далі: "Допоможеш їм, якщо прагнеш їх спасіння. Тому осягнув такий плід своєї молитви, щоб пізнавши наочно гріхи своїх учнів, на поминав їх і благав, щоб дякуючи покуті переменявав їх на краще для Того, котрий за них помер і во-

скрес, Ісуса Христа Господа нашого. На скільки вистарчить сили, ревності і любові до Господа Твого Христа, приклади всі старання, щоб від гріхів своїх навернулися до Бога. Вкажи їм виразно, який тягар на них провини. Нехай однак з цього приводу не втрачають надії на своє спасіння. Якщо будуть чинити по-куту і звернуться до Бога, їхні душі будуть спасенні і будуть брати участь в радості і добрі майбутньому. Ти будеш мати дуже велику заслугу, бо ж наслідувати будеш твого Господа, який навіть небеса залишив і перебував на землі для спасіння людей".

Заздрість це сліпота, яка завдає смерть душі

РАХ!

"Вірний приятель потужний захист; хто його знайшов, найшов скарб" (кн. Мудр. Сираха 6,14)

Певний пустельник наповнений розсудливістю прагнув замешкати в келії, але в даний час не міг знайти собі келії. Отож був там певний старець, котрий мав неподалік свого помешкання окрему келію. Запросив він того і сказав йому: "Замешкай тут, аж доки не знайдеш собі келії" – і залишив його там. Брати приходили до того пустельника, як зазвичай приходять до того, хто прибув з далека, щоб "збудуватись", а він їх приймав. Старець, який дав йому келію, почав йому заздрити і зле про нього казати. "Я" – оповідав – "мешкаю тут вже скільки років в великій суворості життя, а ніхто до мене не приходить. Цей є кілька днів, а скільки до нього збігається!" І сказав до свого учня: "Йди скажи йому. Відійди звідси, бо ця келія мені потрібна". Учень пішов і сказав: "Мій абба запитує тебе, як себе почуваш". Відповів пустельник: "Нехай помолиться за мене, бо маю хворий шлунок". Після повернення брат сказав до старця: "Він каже: "Ось вже бачу іншу келію і відходжу". Через два дні старець казав сповістити пустельника: "Якщо не відійдеш, прийду з палицею, щоб тебе викинути". Брат прийшов до пустельника і сказав: "Мій абба довідався, що ти хворий. Дуже про це сумував і прислав мене по звістку". Той відповів: "Скажи йому, що дякуючи його молитві відчуваюсь краще". Учень заніс для старця слова: "Почекай аж до неділі за волею Божою відійду". Прийшла неділя, а пустельник не відходить. Старець взяв палицю і вийшов, щоб його побити і викинути. А учень сказав до нього: "Піду перед тобою, щоб часом не було якихось братів, які б згіршилися!" Побіг швиденько і сказав пустельнику: "Мій абба йде, щоб тебе потішити і запросити до себе". Довідавшись про таку доброту старця, пустельник вийшов йому на зустріч і ще з далека поклонивсь йому до землі, кажучи: "То я прийду до твоєї святості, отче і не трудись задля мене!" В той час Бог, який бачив вчинки молодого монаха, доторкнувся серця старця, а той відкинув палицю і обійняв пустельника. Обійняв його отже, запровадив до себе, ніби нічого й не казав. А пізніше запитав учня: "Чи нічого йому не повторив з того, що тобі наказував казати?". "Нічого", відповів той. Старець дуже втішивсь. Зрозумів, що це все мало початок через заздрість неприятеля і залишив з цієї пори пустельника в спокої. Потім впав до стіп свого учня і сказав: "Тепер ти є моїм отцем, а я твоїм учнем, бо твої вчинки зцілили наші душі".

Любі! Вам і собі бажаю такого "ближнього", або ж бути таким "ближнім".

Заздрість хоч і не стоїть перша в переліку головних гріхів, але має в собі таку силу, що через неї видають на смерть самого Бога Ісуса Христа. Це сліпота, яка завдає смерть душі. Також коли домінує вона в якійсь спільноті, родині, то вона нормально не розвивається.

Як чудово, коли є така особа яка виявить сліпоту, воскресить душу для життя в Бозі.

Господи, допоможи нам завжди бути добрими, люблячими, милосердними, доброзичливими, співчутливими.

З любов'ю і даром молитви, сестра в Ісусі Христі.

Слава Ісусу Христу!

Христос Воскрес!



Любі! До вашої уваги ще одна історія з життя отців пустелі...

Якщо нам потрібна особлива благодать в якійсь важливій справі, як бачимо з цієї історії Господь її дає на благо душ...

Старець розповів таку історію з життя певного єпископа, щоб ми слухаючи про нього зміцнили свою довіру і стали більш ревними в службі Божій, що веде до спасіння.

Розповів про певного єпископа, який жив серед нас, що він сам розповідав про цей випадок: "Були серед світських жінок дві християнки, які ніби погано поводились. Коли про це донесли для єпископа, він дуже це пережив. Боячись, щоб випадково й інші не були такими, звернувся в молитві до Бога просячи, щоб Він виявив йому це. Вимолив собі цю благодать. Коли дійсно після святого і пробуджуючого до страху освячення, певні вірні підходили, щоб прийняти Святі Тайни, він дивлячись на обличчя спостерігав душі і гріхи, яких кожна з них поповнила. Обличчя грішників бачив чорними. Деякі з них мали обличчя наче спалені жаром, а очі зачервонілі і кров'янисті. Інші мали натомість обличчя світлі,

а одяг білосніжний. Коли одні приймали Тіло Господне, горіли і згорали. В інших ніби народжувалось світло і виходячи з уст освітлювало все їхнє тіло. Були серед них ті, які живуть життям пустельників, і ті, які живуть у подружжі. Всіх їх бачив в цей спосіб.

Нарешті звернув в сторону жінок і їм також особисто почав уділяти Святого Причастя, щоб дізнатись, який є стан їх душ. Побачив також, що їх обличчя є чорні або ж червоні, кроваві або білі. Наблизилась серед них також і ті дві жінки, котрі були оскаржені перед цим єпископом і з приводу яких дійшов до такого стану молитви і пізнання серця. Побачив, що коли приступали до Святих Тайн, обличчя мали світлі і преподобні і одягнені в сніжнобілі шати. Коли вже прийняли Таємницю Христа, стали ніби освітлені світлом. Єпископ знову почав молитись як і попередньо і просив Бога, щоб міг зрозуміти значення того, що йому було об'явлене. Підійшов до нього Господній ангел і порадив йому запитати про особливі справи. Святий єпископ одразу запитав про ті дві жінки, чи перше оскаржене було правдиве, чи фальшиве. Ангел підтвердив, що це, що про них сказали було правдиве. Єпископ сказав тоді до ангела: "То чому їх обличчя були розпромінені, коли приймали Тіло Христа? Чому мали білі шати і било від них світло і то велике?" Ангел відповів: "Тому, що, обміркувавши свою поведінку, через жаль, сльози, милостиню давану вбогим відвернулись від неї. Дякуючи сповіді заслужили, щоб бути зарахованими до числа святих. Прирекли, що в майбутньому ніколи не потраплять в те зло, якщо заслужать на пробачення попередніх падінь. З цієї причини заслужили на Божу переміну. Були їм пробачені попередні гріхи і живуть відтоді тверезо, побожно і справедливо".

Єпископ сказав, що дивується він не тільки через переміну цих жінок, бо часто зустрічав такі ситуації, але з Божого дару. Бог не тільки не дав їх на муки, але обдарував їх такою великою благодаттю. Ангел сказав йому на це: "Як людина слушно дивується цьому. Але Бог, Господь наш і ваш, в своїй натурі є добрий і милосердний, не тільки не дозволяє, щоб ті, які відвертаються від власних провин і покутують звертаються до Нього, йшли на муки, але гамає свій гнів щодо них і чинить їх гідними нагороди. Так Бог полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав за нього. Він помер за людей, коли ті були грішниками. Чиж тим більше не звільнить від карі тих, котрі стали домашніми і чинять покуту за те, що вчинили Для них дозволить користуватись з добра, котре сам приготував. Знай про це, що жодна провина людей не є більшою ніж Боже Милосердя. Аби тільки, покутуючи, добрими вчинками змили те зло, яке перед цим вчинили. Бог є милосердний і знає слабкість людського роду, знає силу всього зла, знає міць і підступ диявола і тому людям, які впали в гріх пробачає як своїм дітям. Вирозумілий для них. Для тих, які навертаються і благають про Його милосердя, як для слабких. Натомість звільняє їх від того, що їх мучить і уділяє їм добро, яке приготовлене для справедливих". Єпископ сказав до ангела: "Благаю тебе, поясни мені різний вигляд обличчя. Які гріхи кожен з цих людей поповнив, щоб знаючи і це мав повне розпізнання". Ангел відповів: "Ті, котрі мали обличчя ясні і радісні,

живуть стримано, справедливо і в чистоті. Вони також скромні, співчувають для інших і милосердні. Ті в котрих обличчя чорні, чинять гріхи нечисті і піддаються пожадливості, віддаються також всім іншим переступам і гріхам. Ті, котрих бачив ніби в крові і червоних, є злосливі і несправедливі, мають вподобання в наклепах, блюзнірствах, зрадники і вбивці". Ангел продовжував далі: "Допоможеш їм, якщо прагнеш їх



спасіння. Тому осягнув такий плід своєї молитви, щоб пізнавши наочно гріхи своїх учнів, на поминав їх і благав, щоб дякуючи покуті перемінював їх на краще для Того, котрий за них помер і воскрес, Ісуса Христа Господа нашого. На скільки вистарчить сили, ревності і любові до Господа Твого Христа, приклади всі старання, щоб від гріхів своїх навернулися до Бога. Вкажи їм виразно, який тягар на них провини. Нехай однак з цього приводу не втрачають надії на своє спасіння. Якщо будуть чинити покуту і звернуться до Бога, їхні душі будуть спасенні і будуть брати участь в радості і добрі майбутньому. Ти будеш мати дуже велику заслугу, бо ж наслідувати будеш твого Господа, який навіть небеса залишив і перебував на землі для спасіння людей".

*Господь спраглий душ, тому через щоденник св. Фаустини промовляє: "Дай мені душі!"
Через молитву і жертву ми Господу їх даруємо!
Бажаю всім і собі неустанної молитви!*

З любов'ю та даром молитви сестра в Христі OSB

-
-
1. Був в Келіях певний брат, котрий дійшов до такої покори, що завжди молився так: "Господь, зійшли мені хворобу, бо коли я здоровий, я не слухаю Тебе".
 2. Авва Ніл сказав так: "Коли будь-що з помсти вчиниш брату, який тебе скривдив, то це все стане для тебе перешкодою в часі молитви".
Сказав також: "Коли будь-що знесеш терпеливо як мудрий, то це принесе тобі плід під час молитви".
Сказав також: "Не прагне, щоб твої справи так йшли, як тобі здається, що добре, але так, як подобається Богоу, а тоді будеш спокійний і вдячний на молитві".
 3. Авва Зенон сказав: "Хто хоче, щоб Бог швидко його вислухав, коли тільки стане і піднесе руки до Бога, той повинен в першу чергу молитися з серцем навіть не за власну душу, але неприятелів."
 4. Благословенний архієпископ Теофіл прийшов колись в гори Нітрії, а авва, який там перебував вийшов йому назустріч. Архієпископ його запитав: "Що найліпше знайшов на цій дорозі, отче?" Відповів старець: "Навчився оскаржувати і обвинувачувати у всьому себе самого". І сказав авва Теофіл: "Немає іншої дороги ніж ця".
 5. Певний брат звернувся до авви Сісоеса, кажучи: "Бачу, що пам'ять про Бога, в мене стало триває". Відповів йому старець: "Не це є велике, що думка твоя триває біля Бога; але великою річчю є знати те, що є найнижчим від цього творіння".
 6. Авва Арсеній сказав так: "Якщо Бога шукаємо, Він нам об'явиться; а якщо Його затримаємо, залишиться з нами".

**Господи, вчини щоб досвід життя святих отців допоміг нам, мені досвідчувати Тебе в реальності щоденного життя, щоб відповісти на Твій заклик:
"Будь зі Мною, слухай Мене, говори до Мене, дивись на Мене, йди за Мною".**

З любов'ю та даром молитви с. Бригіда OSB

РАХ!

Любі! Хочу з вами поділитися "дорогоцінною перлиною", тобто молитвою любові:

- Цей акт любові продиктував сам Ісус Господь для монахині-капуцинки з Італії с. Консолаті Бертроне (1909-1946 рр.). Вона жила цим актом і віддала життя Господу як жертва любові. В 1999 р. розпочався беатифікаційний процес.
- Знаю, що багато вже йде цією малою дорогою єднання з Господом і це тішить серце. Теж особисто я досвідчила чудес цієї молитви, за що дякую Господу. Молю Господа, щоб відкрилися серця відповіді взаємністю на любов Небесного Отця, який явив себе в Ісусі Христі...
- Нижче поданий матеріал зачерпнула з книги о. Lorenzo Sales "Трактат про малу дорогу любові".
- Також з брошури святої пам'яті о. Юзефа Грегоркевича SDB "Oto Matka Twoja".

Формула неустанного акту любові.

1. Яка є формула неустанного акту любові?

Господь Ісус продиктував с. Консолаті такий акт любові "Ісус, Марія люблю Вас! Рятуйте душі!"

2. Чи така формула є потрібна?

Властивістю нашої натури є виражати почуття нашої душі за допомогою формул. Підтверджує це вся Літургія Святої Церкви як теж затверджені через неї численні молитви і акти стрілисті. Зрештою, чи саме Св. Письмо не говорить нам, що навіть блаженні в небі і духи небесні виражають гарячі свої почуття через те, що взивають: "Святий, Святий, Святий Господь Бог Саваоф!"

3. Яка є вартість внутрішня цієї формули?

Виражає акт досконалої і чистої любові. Єднає з любов'ю до Господа Ісуса (а через Нього і до всієї Пресвятої Трійці) також і любові до Непорочної Діви Марії.

4. Яка є вартість зовнішня цієї формули?

Вартість зовнішня полягає на тому, що цей акт любові від Ісуса Христа і запевняє йому особливе благоговіння і вартість.

5. Чи повторювання такої формули не породить монотонії?

Одна формула менше змучить розум, і може бути корисніша для душі, бо зродить в неї легко святу звичку до цього акту любові.

6. Що можна сказати про формулу по відношенні до неустанного акту любові?

Формула допомагає освятити розум, волю і серце в досконалій любові також на її основі: Ісус, Марія і душі... Акт любові є внутрішнім актом волі, яка хоче любити. Розуму – який думає про те, щоб любити і серця – котре любить. Однак, в хвилинах боротьби чи сухості усне промовляння акту може допомогти душі.

Слова Господа Ісуса до с. Консолаті.

Консолато, перебувай в сталому "Ісусе, Маріє, люблю Вас! Рятуйте душі!" Тільки це одне дасть тобі відповіді "так" на кожне моє вимагання жертви.

Чому не дозволяю тобі на чисельні усні молитви? Тому, що акт любові є більшої вартості. Одне "Ісусе, Маріє, кохаю Вас! Рятуйте душі!" винагороджує тисячі блюзнірств.

Скажи Мені, якої прекраснішої молитви прагнеш? "Ісусе, Маріє, люблю Вас, рятуйте душі!". Любов і душа... що ж може бути прекрасніше?

Консолато, дам тобі досягнути всі вершини любові і терпіння, обіцяю це тобі, але перебувай при одному "Ісусе, Маріє, люблю Вас! Рятуйте душі!" Нічого іншого не прагну від тебе. Пам'ятай, що навіть один акт любові може стати вирішальним у вічному спасінні якоїсь душі. Повинна мати докори сумління, якщо занедбаєш хоч один такий акт.

Ісусе, Маріє, люблю Вас, рятуйте душі – має на думці всі душі: в чистилище і Церкву, душі які в боротьбі невинні і грішні. Неустанний акт любові зберігає в собі твої постановлення. Тримаючись його все збережеш. Живи винищена і укрита в одному неустанному: "Ісусе, Маріє, люблю Вас, рятуйте душі". Нічого іншого нехай не існує для тебе, тільки цей один акт любові.

Йди зі Мною в неустанному акті любові, днем за днем, година за годиною, хвилина за хвилиною. Все інше забудь! Про все інше буду думати Я Сам. Поки перебуваєш в Мені через неустанний акт любові живеш життям правдивим і Божим. Якщо якась душа доброї волі захоче полюбити Мене і вчинити зі всього свого життя один акт любові (натурально в серці) від ранку аж до вечірнього спочинку, вчиню для тієї душі шаленство... Запиши це...

Коли придуть найважчі хвилини

1. Перебувати в акті любові і просити про молитву.
2. Як найбільше часу проводити перед Пресвятими Дарами, де є Той, що любить мене любов'ю вічною і нескінченною.
3. Розарій... розарій...розарій, стане переможною обороною, яка здібна всіх демонів вкинути в пекло.
4. Використай якнайдосконаліше всі молитви, молячись серцем, бо ж від якості молитви залежить велич перемоги.
5. Роздумуй над мукою Христа, а міць зійде на тебе, щоб піднятись, обійняти хрест і понести його далі слідами Христа на свою Голгофу.
6. Зникай в Серці Ісуса і Марії, там все пекло тебе не переможе, а ні власна слабкість, чи людська підлість.
7. Призывай на допомогу Ангелів, Святих, душі терплячі в чистилищі і тих хто Бога любить на цій землі, більше користуйся з таємниці спілкування святих.
8. Якнайскоріше віднови зв'язок з духовним керівником, використай велику благодать Таїнства примирення, котре несе не тільки прощення вини, вічної кари і частково дочасної, але теж благодать до вірного несення щоденного хреста.
9. Якнайдосконаліше використай час після Св. Причастя, безцінної вартості час.
10. Заміни своє життя в одну молитву.
11. Використай досконало хвилини поєднання душ:
 - а) Зустріч в Св. Причасті;
 - б) Зустріч в Вечірнику – в світлиці о 9 год.;
 - в) О 12 год. в дому в Назареті;
 - г) Під Хрестом о год. 15;
 - д) Зустріч під час благословення Пресвятими Дарами;
 - е) Зустріч о 21 год. на апель на Ясній горі – "Я є біля тебе, пам'ятаю, чуваю";
 - ж) Зустріч перед спочинком, коли молимося 3 Радуйся... за нас, просимо про чистоту ангелів, глибоку покору і палку любов, про 3 чесноти без яких апостольство марне, а 3 чесноти цінніші Марії.
12. Дякуй за всі досвідчення і бурі, бо хто за терпіння дякує той сам стержень болю з серця виймає.
13. Не забувай про твердження, що в часі бурі не виходять з дому, і в тунелі з потягу не виходять.
14. Робі якнайбільше вчинків любові і милосердя, а потужний подих Св. Духа вирве човен твого життя з виру і спокійно попливеш на перед.

15. Не допусти, щоб злий відірвав тебе від обов'язків.

16. Щораз досконаліше закривайся в одній хвилині, а думкою занурюйся в небі.

Випробування і досвідчення проминуть як одна хвилина, а щастя буде тривати вічно.

Марія моя Наставниця

Постановлення занурені після Св. Причастя в П'яти Ранах Господа Ісуса:

1. Марія моя Наставниця. Її серце моє помешкання.
2. Моє життя пісня любові.
3. Міць – поєднання душ, тобто під час Євхаристії і Адорації – в духовний спосіб.
4. За терпіння подяка.
5. Кожну невірність винагородити більшою ревністю. Бути близько Ісуса і Марії до їх розпорядження.

Марія, відрікаюся духа свого, піддаюсь духові Твоєму.

Марія, забери в мене думки мої, дай Твої думки.

Марія, забери в мене почуття мої, дай мені Свої прагнення.

О Духу Святий, душо моєї душі, прославляю Тебе, освітлюй мене, бережи, керуй, провадь, повчай. Піддаюся охоче всьому, чого від мене захочеш, дай мені тільки пізнати Твою святу волю і міць її виконати. Амінь.

Як зростати в любові

1. Благай Марію, Матір Прекрасної Любові, щоб навчила тебе любити правдиво, щоб сама любила Ісуса в тобі і через тебе.
2. Проси святих, щоб заступалися за тобою, випрошуючи тобі любов. Вдивляйся в їх приклад і наслідуй їх.
3. Використай кожні реколекції, щоб більше Ісуса пізнати і покохати.
4. Кожної неділі знайди хоча б півгодини, а краще цілу годину над зосередженням – як зреалізувала в цьому тижні свій регламент життя, як співала свою "Пісню Любові".
5. Кожен день розпочинай як перший на дорозі святості, як останній в житті.
6. З особливою турботою жертвуй для Ісуса перші хвилини дня: вставання, знак хреста, посмішку, акт любові.
7. Від ранку перебувай в присутності Божій і в акті любові не допускаючи непотрібних думок.
8. Як найскоріше до каплиці, до церкви, костелу, щоб мати час на акт віри, любові, віддання Марії.
9. Під кожную молитву підкладай думку і серце.
10. Під час роздумів відновлюй своє головне прагнення і постановлення.
11. Складай його як дар вітваря під час Св. Меси.
12. В часі перемінення благай про благодать вірності Святому Духу.
13. Після причастя занурюй головні постановлення в Пресвятих ранах Спасителя.
14. Позначена Божим благословенням поспішай до обов'язків. Чувай, щоб помножувати вогонь любові, а ніколи не зменшувати.
15. Помножуй через часті акти любові життя в присутності Божій, вірне виконання кожного обов'язку в найчистішому намірі зі шляхетною докладністю, через вчинки жертвовної любові до ближнього, через любов до хреста, освячуючи любов'ю кожний біль і терпіння.
16. Повертайся до каплиці, щоб перебувати перед Пресвятими дарами.
17. Віднови ці постановлення в часі докладного іспиту сумління, щоб з більшою ревністю пережити другу частину дня.
18. Закінчуй день біля стіп Ісуса. Він все направить, що тобі не вдалося.
19. Кожну невірність винагороджуй більшою ревністю і вперед без пригноблення і смутку.
20. Благай, щоб завтра більше полюбили Ісуса ніж до цієї пори.
21. Не забувай, що Марія – це Твоя Наставниця на дорозі поєднання з Ісусом. З Нею виясній важкі ситуації, чи сумнівні і пам'ятай: "Хто сам може мало, з допомогою Марії може дійсно все".

Вас любить Ісус!

З даром молитви сестра в Христі OSB.